

Зірвала джек-пот у 30 мільйонів гривень і перерахувала його на ЗСУ

Подобиці — на с. 3

Магнітні бурі у серпні – на с. 5

Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

27 липня 2022 року №28(241) Ціна 7 грн

● ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»

Фото із сайту bbc.com.

Росіяни вже перевіряють тіла чоловіків, яких вони щойно застрелили, і випускають останню кулю туди, де бачать хоч якісь ознаки життя. Він чує, як один із рашистів каже: «Оцей ще живий!»

Сліди від побиття та кулі на тілі Івана (на фото ліворуч вгорі). Йому важко про це згадувати, але світ має знати про звірства росіян.

Іван Скиба — людина, яка посталала із мертвих

Батько чотирьох дітей, таксист і тероборонівець дивом вижив у російському полоні під час розстрілу

Фергал КІН, bbc.news

...Він дуже хоче видихнути. Просто зробити один великий видих, щоб зменшити тиск. Але Іван знає, що, якщо він це зробить, на нього чекає смерть. Температура трохи вище нуля. Теплий віддих, що здіймається в холодне повітря, створить пару і попередить

убивць. Росіяни вже перевіряють тіла чоловіків, яких вони щойно застрелили, і випускають останню кулю туди, де бачать хоч якісь ознаки життя. Він чує, як один із рашистів каже: «Оцей ще живий!»

Івану цікаво, чи це про нього говорять. Можливо, це про іншого. Але він все одно готується до кулі. У нього вже тече кров із рани

в боці. Другий росіянин каже: «Сам помре!»

Але потім лунає постріл. Він влучив у когось з товаришів. У такі моменти всередині людини йде боротьба. Поранений бік страшенно болить. Але крик означатиме смерть. Все це потім повертатиметься уві сні. Але поки що він лежить серед мертвих. І буде таким же нерухомим, як і його вбиті побратими.

Закінчення на с. 7

● АРТФРОНТ

Фото із сайту censor.net.

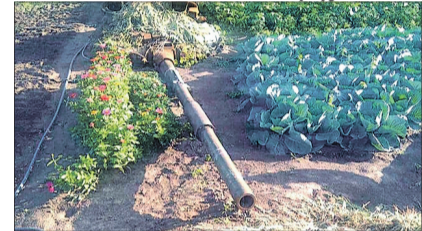
«Я не чекатиму, коли настане мир, щоб боротися за мову» — така позиція ротного з батальйону «Свобода».

Батько легендарного українського бійця вибрав «руській мір»

Особиста драма актора Володимира Ращука на с. 5

● ФОТОФАКТ

Фото із сайту myglamwish.com.

Виглядає ефектно, але не дай Боже такого на наших городах.

Російський танк – серед капусти і картоплі

Жителька селища Велика Димерка на Київщині вирішила не прибирати спалену рашистську бойову машину, яку виявила на своєму городі. Тепер фото з її обійстя вразили інтернет-мережу

Василь КІТ

Підбита ворожа техніка зараз слугує клумбою, а поряд із танком росте капуста. «Прикидала земелькою танчик в городі, квітами обсадила і сказала: «Танк не забирайте до осені! Тільки після того, як викопую картоплю і зріжу капусту!» — заявила жінка.

Ох, ті українські господині... Круті!

Фото із сайту novynarnia.com

● **ПУЛЬС ТИЖНЯ**

Відомий астролог закликав терміново покинути три міста

«Там буде страшне місиво, і перебувати в цих населених пунктах зараз вкрай небезпечно»

Лія ЛІС

Український віщун Влад Росс назвав міста, які в серпні можуть серйозно постраждати від російських окупантів. У коментарі УНІАН експерт розповів, що потрібно негайно виїжджати з Бахмута, Краматорська та Слов'янська Донецької області. За словами Росса, ці міста можуть повторити долю сильно зруйнованих Маріуполя і Харкова.

При цьому віщун додав, що ЗСУ не здадуть ці населені пункти. Українські військові будуть тримати оборону. Більш того, він зазначив, що незабаром почнуть відвоювати наші території. «Ще «спекотно» буде в Мелітополі, Херсонській та Запорізькій областях. Я закликаю жителів цих міст і областей терміново покинути територію та сховатися в більш безпечне місце. Там буде страшне місиво», — закликав Росс.

Ну, чесно кажучи, не треба бути астрологом, щоб це передбачити. В будь-якому випадку цивільним мешканцям треба тікати якнайдалі від рашистів.

● **ІНФОРМАЦІЙНА ВІЙНА «Зеленський в реанімації!»**

Окупанти «зламали» радіостанції і розповсюдили брехню, але глава держави відреагував на подію з гумором

Василь КІТ

Ворог здійснив кібератаку на сервери і мережі TAVR Media («Радіо Байрактар», «Мелодія FM» та інші) та розповсюдив фейк про погіршення стану здоров'я Володимира Зеленського. Хакери сповістили в радіоєфірі про те, що наш Президент нібито потрапив у реанімацію через важку хворобу і його обов'язки виконує спікер Верховної Ради України Руслан Стефанчук.

Брехню рашистів Зеленський спростував особисто у спеціальному відеозверненні зі свого робочого кабінету. Він заявив, що так добре, як зараз, ще ніколи не почувався. Президент додав, що є погана новина для всіх, хто запускає подібні фейки: «Я не один, нас таких 40 мільйонів». «При всій повазі до поважного віку, але 44 — це не 70 (президенту РФ Володимиру Путіну 7 жовтня буде 70 років. — Ред.). Слава Україні!» — потролив на завершення Зеленський російського диктатора-терориста.

● **БОЛИТЬ!**

Едвард
Патріньяні, 1994 року народження, був лейтенантом запасу, економістом та філософом. За словами Мірошниченка, хотів сформувати «взвод шведів».

Еміль
Рой-Сіруа був парамедиком із досвідом роботи у французькому Іноземному легіоні. Він народився у 1991 році.

Люк
Луцишин, американець українського походження 1991 року народження, працював поліцейським у США. Його бабуся емігрувала з України до Сполучених Штатів після Другої світової війни.

Браян
Янг, 1971 року народження, — американський військовий, який був поранений і пішов у запас. Коли почалося російське вторгнення, він вирішив приїхати в Україну, бо «присягнув захищати вільний світ».

У бою за Україну загинули двоє американців, канадець та швед

Це сталося 18 липня внаслідок російської танкової атаки в районі села Григорівка на Донеччині

Леонід ОЛІЙНИК

Загиблих громадян США звали Люк «Скайвокер» Луцишин та Браян Янг, канадець — Еміль Антуан Рой-Сіруа, громадянина Швеції — Едвард Патріньяні. Про це розповів ЗМІ їхній командир Руслан Мірошниченко.

За його словами, «хлопцям було

“**Перший снаряд поранив Люка. Троє хлопців спробували надати йому допомогу. Другий снаряд убив їх усіх.**

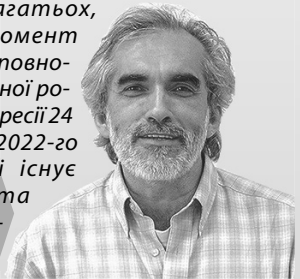
поставлено завдання зайняти вогневі позиції» і розчистити яр, де російські сили відпрацьовували переправу через річку. Вони зробили це успішно. Але в кінці завдання потрапили в засідку російських танків. «Перший снаряд поранив Люка. Троє хлопців, Едвард, Еміль і Браян, негайно спробували надати йому допомогу та евакуювати з цього місця. Потім другий снаряд убив їх усіх», — сказав Мірошниченко.

Вічна слава Героям!

● **ПРЯМА МОВА**

Ярослав ГРИЦАК, історик, про одне з найважливіших досягнень України за останні роки:

На момент анексії Криму Україна виявилася фактично без армії, і ситуацію рятували волонтери та громадянське суспільство... Українську армію було відтворено практично з нуля під час правління Порошенка — у цьому його незаперечна заслуга. Що дуже важливо: за 8 літ від початку російської агресії вона набула цінного бойового досвіду. Прихід до влади Зеленського 2019 року, здавалося, поверне ці процеси назад. На щастя, цього не сталося. І виявилось, на подив багатьох, що на момент початку повномасштабної російської агресії 24 лютого 2022-го в Україні існує сильна та професійна армія.

● **СВІТ З НАМИ!**

У Нью-Йорку перейменують Брайтон-Біч на Український шлях

Назву змінять лише дві вулиці, а не цілий однойменний район, який розташований поряд

Лія ЛІС

Міська рада Нью-Йорка схвалила законопроект про перейменування Брайтон-Біч-Авеню та Коні-Айленд-Авеню в Брукліні на Український шлях. Про це повідомив представник України при ООН Сергій Кислиця.

Фото із сайту s.0352.ua.

А тепер знаменита вулиця зватиметься і по-нашому.

Район Брайтон-Біч став відомим у середині 1970-х років через поселення там російськомовних вихідців із країн колишнього СРСР. Місце почали називати «Маленька Одеса». Наразі тут знаходиться найбільша російськомовна інфраструктура Нью-Йорка — радіостанції, магазини, газети, школи та багато іншого.

● **БРАВО!**

Фото із сайту 5.ua.

«Дуже рада, що я, проста людина із села на Закарпатті, змогла допомогти Україні», — каже Жанна.

Зірвала джек-пот у 30 мільйонів гривень і перерахувала його на ЗСУ

Жінка зізналася: дуже радіє тому, що зробила свій внесок у наближення перемоги України у війні

Мирослава СЛИВА, 5.ua

Жанна із Закарпаття виїхала за кордон задовго до 24 лютого. Там важко працювала зі своїм чоловіком, щоб забезпечити родину. А в липні 2022 року вона зірвала джек-пот — 30 мільйонів гривень.

«Ми до останньої миті не вірили, що взагалі таке може бути. Особливо чоловік», — розповіла Жанна.

Жінка каже, що почала грати в онлайн-ігри лише заради того, щоб відволіктися від сумних новин. Вона не могла й подумати, що одного разу зірве великий «куш». «30 мільйонів! Я була вражена, не знала, що робити. Це був шок для всіх!» — пригадує Жанна.

Маючи таку велику суму, жінка могла б купити житло чи автівку, забезпечити дітям хорошу освіту. Однак вона відклала всі свої забаганки і вирішила допомогти українським захисникам наблизити перемогу, передавши виграш на потреби Збройних сил України. Неймовірно!

«Заради миру в Україні. Щоб ми могли повернутися додому, жити, як раніше, спокійно... Сьогодні ми не думаємо про гроші, тепер тільки хочемо, щоб той жах закінчився, — зазначила Жанна. — Гроші — це не головне: сьогодні вони є, а завтра може й нас не стати. Дуже рада, що я, проста людина із села на Закарпатті, змогла допомогти Україні. Ми з чоловіком

давно хотіли це зробити, але не знали, як. А коли так сталося і ми змогли підтримати нашу країну, дуже зраділи. Хочеться, щоб все було добре, щоб кожна мама побачила свого сина, дружина — чоловіка».

Голова пресслужби Державної прикордонної служби України Андрій Демченко розповів, що на перераховані кошти замовили 10 тисяч комплектів військової

«**Хочеться, щоб все було добре, щоб кожна мама побачила свого сина, дружина — чоловіка.**»

форми для захисників-прикордонників і вже найближчим часом вони надійдуть до Держприкордонслужби. «Це вражаюча історія, це велика підтримка для українських захисників. Державна прикордонна служба не тільки здивована, а й щиро дякує українці, яка вирішила спрямувати кошти нашим захисникам. Така допомога і від бізнесу, і від конкретної особи вкрай важлива. Крім того, ті кроки, які робить Україна та її громадяни, доводять, що ми — непереможна нація. Ми обов'язково переможемо, будемо вільними і незалежними. Жодному ворогу нас не здолати», — прокоментував Андрій Демченко.

● **А НАМ СЛАБО?**

У Латвії позбавлятимуть громадянства тих, хто за путіна
Про це заявив президент країни Егілс Левітс

Сергій БОРОХ

Він упевнений, що в ситуації, яка склалася сьогодні, бути нейтральним

неможливо. «Якщо людина нейтральна, значить, вона не зрозуміла суть справи», — заявив президент Латвії.

За його словами, серед латвійських росіян є ще ті, хто підтримує путіна. Егілс Левітс пропонує внести таких до списку на позбавлення латвійського громадянства. Йдеться, зокрема, про власників подвійного громадянства.

Хм, цікава пропозиція. А якщо в Україні таку запровадити?

● **Я ТАК ДУМАЮ!**

Каструля борщу в селі — це 3 км шляху...

... і пів дня активної діяльності.
Справжній фітнес-продукт

Віталій ЧЕПИНОГА,
політик, блогер

Умісті варити борщ нецікаво. Пішов на базар, усе купив, зварив, випив, з'їв, занснув.

У селі — інакше. Накопав картоплю, помив, пошкріб. Вернувся по моркву. Знайшов, зрадів. Поскуб шовковиці й смородини...

Забув за борщ, ліг під грушею, задрімав, прокинувся, вбив муху. Згадав за борщ — спохопився... Потім — буряк, цибуля...

Тоді йдеш по сусідах шукати ревінь. Говориш про війну, квитанції

і колорадського жука. Слухаєш 125-й раз анекдот, який знаєш ще з першого класу. Нешироко смієшся...

Словом, за моїми підрахунками по трекеру, каструля борщу в селі — це 3 км шляху і пів дня активної діяльності. Справжній фітнес-продукт. Плюс — соціалізація, хай і примусова.

Не знаю, чи вимірював до мене хтось борщ у кілометрах, але — най буде. Борщ має бути порахований у всьому: кілометрах, годинах, градусах, пікселях, амперах, ньютонках, барелях і паскалях. На самотьок* цю справу пускати нельзя!

*Текст подаємо суржиком, який активно використовує автор.

● **ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ**

Чи хворий путін?

Центральне розвідувальне управління США не побачило ознак важкої недуги російського «царя»

Василь КІТ

Там заперечують наявність у володимира путіна як психічних, так і фізичних хвороб — йому «нічого не бракує». «Ходить багато чуток про здоров'я президента рф, але, наскільки ми можемо судити, він цілком здоровий на свій 70-річний вік», — сказав директор ЦРУ Вільям Бернс.

Але це, за словами американця, не означає, що російський диктатор не помиляється. Ще й як! Спочатку він схибив, коли думав, що завоює Україну за кілька днів, помиляється і тепер, коли вважає, що зможе дотиснути Київ та його партнерів зараз. «Ми вистоїмо», — слідом за українцями обіцяє Вільям Бернс.

● **ЦЕ НАША ЗЕМЛЯ!**

А на Зміїному звільнили... кота

Українські розвідники почали процес розмінування острова

Василина СМЕТАНА

Зокрема, у ході операції Головне управління розвідки Міністерства оборони провело роботи з дослідження території та підземних укріплень. Також виконали інженерні роботи з розмінування. «Виявлено та вилучено зразки озброєння та техніки противника. Зокрема, систем наведення та керування, БПЛА «Орлан-10», системи ПЗРК, гранатомети, вогнемети, стрілецьке озброєння, журнали ведення бойових дій, особисті документи військових рф, електронні носії інформації», — йдеться у повідомленні розвідників. Також на острові встановлено український прапор замість рашистського «трикологіру».

Окрім цього, знайдено та евакуйовано на підконтрольну територію українського кота, який прожив кілька місяців в окупації.

Як відомо, Збройні сили України 30 червня звільнили окупований острів Зміїний від росіян.

● **ПРЯМА МОВА**

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про російських військових, які обстрілюють українські міста ракетами:

«Якими треба бути ганчірками, щоб виконувати команди на ракетні удари по мирних селах та містах! Навіть у риб та рапанів у Чорному морі більше гідності, ніж в офіцерів російського флоту.»

● ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ, ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!

Фото із сайту eurosolidarity.org.

Такі комплекси в арміях союзників коштують мільйони доларів, і їх заборонено продавати через ліцензійні обмеження. Вартість вітчизняного варіанта — понад два мільйони гривень.

Начувайся, лютий враже, козаки бачитимуть кожен твій крок!

Перший мобільний високотехнологічний комплекс оптоелектронної розвідки, який створили українські інженери спільно з волонтерами ГО «Справа громад» та Фондом Порошенка, проходить польові випробування (на фото)

Василь КІТ

Про це повідомив блогер, ветеран АТО, волонтер Олексій Петров. «Зважаючи на те, що в країні війна і багато часу немає, автоматично відбуваються три процеси: польові випробування, навчання екіпажу і, як наслідок, передача одному дуже бойовому підрозділу, — інформує Петров. — З дуже мотивованими бійцями носимося у посадках, кукурудзяних та соняшникових полях. Сваримосся, коли щось не виходить, і радіємо, коли результат перевершує наші очікування».

Хлопці, які приймають комплекс, голосно захоплюються і вже розмірковують, як він впишеться в систему розвідки їхнього підрозділу, зазначає волонтер. «Вже є замовлення на кілька комплексів, які потрібні на вчора! І, отже, тепер справа за нами», — закликав Олексій Петров долучитись до унікальної розробки.

Як розповів раніше Петро Порошенко, такі комплекси в арміях союзників коштують мільйони доларів, і їх заборонено продавати через ліцензійні

“**Вже є замовлення на кілька комплексів, які потрібні на вчора!**”

обмеження. Вартість вітчизняного варіанта — понад два мільйони гривень. У комплексі є інтегрований БПЛА, камери з 50-кратним зумом і тепловізором мають здатність автономно працювати протягом тижня, а дані через Старлінк миттєво передаються у передовий пункт управління угрупованням військ.

Словом, крута і вкрай потрібна річ на фронті.

ДОЛУЧИТИСЯ ДО ПРОЄКТУ МОЖНА НА ПЛАТФОРМІ ГО «СПРАВА ГРОМАД».

Реквізити для перерахунку коштів:

По Україні

ТІЛЬКИ ДЛЯ ПРИВАТ 24

5169 3305 2068 6400

Для ІНШИХ банків:

5375 4115 0177 8331

PayPal

Переказ на: wingman2006@mac.com

Тип переказу: Family/Friends

Цифри
Факти

«Армія дронів»: Фонд Порошенка і волонтери ГО «Справа громад» за 700 тисяч євро купили 350 іноземних безпілотників, які вже почали відправляти на фронт. Половину з цієї суми зібрали українці, а другу половину традиційно надав Фонд Порошенка.

● АКТУАЛЬНО

Фото із сайту eurosolidarity.org.

20 липня минув місяць, як закон про заборону російської видавничої продукції лежить на підписі у Президента, але Володимир Зеленський чомусь його не підписує

«Президенту час визначитися — на чиєму він боці? Української культури, Конституції, парламенту, уряду і суспільства чи лобістів російських інтересів, які заважають йому виконати конституційний обов'язок», — заявляє Княжицький.

Василина СМЕТАНА

Народний депутат від «Європейської Солідарності» Микола Княжицький нагадує, що цей документ ухвалено конституційною більшістю у парламенті — за нього проголосувало 306 нардепів. Крім цього, підписати цей закон главу держави публічно закликали провідні українські письменники, видавці, книгорозповсюджувачі, громадські організації й тисячі українців.

Зазначимо, що закон мав бути підписаний до 5 липня, після чого, відповідно до Конституції, на нього неможливо накласти вето, він «вважатиметься схваленим Президентом України й має бути підписаний та офіційно оприлюднений».

ЩО ПЕРЕДБАЧАЄ ЗАКОН

Він дає змогу не лише перекрити постачання книг із РФ та Білорусі, а й припинити поширення вже ввезених, щоб, зокрема, зупинити антиукраїнську пропаганду в літературі. Водночас закон не обмежує видання і поширення книг з оригінальними творами російською чи будь-якою іншою мовою, зокрема, російською класики. Закон забороняє не мову, а саме російські книги, каже Мар'яна Савка, редакторка «Видавництва Старого Лева». А от перекладну літературу видаватимуть і поширюватимуть українською або будь-якою з мов ЄС чи корінних народів України. Це означає, що для українських видавців з'являється шанс більше заробляти. Може з'явиться.

● СЛАБЕ Ж НА ГОЛОВУ...

Путін оголосить «перемогу» 7 жовтня?

Саме в цей день кремлівському диктатору виповниться 70 років

оголошення перемоги», — сказав Каспаров.

Опозиціонер зазначив, що в Кремлі розуміють: виграти війну вони не можуть. «Гадаю, що там переміг певний здоровий глузд, що досягти результатів у тому обсязі, в якому вони планували, не вдається, значить, потрібно зафіксувати територіальні надбання, окопатися і вести переговори з позиції сили, як вважає путін», — пояснив Каспаров.

Василь КІТ

Таку думку висловив російський опозиціонер Гарі Каспаров в інтерв'ю «Обозревателю». Він зазначив, що диктатори люблять ювілеї і всякі визначні дати. «Я майже впевнений, що до 7 жовтня, до путінського ювілею — йому буде 70 років — думаю, що під цю дату заплановано

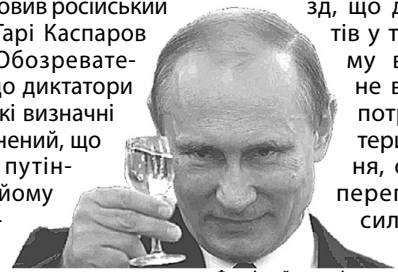

Фото із сайту pngwing.com.

● ПРЯМА МОВА

ВІКІНГ, воїн ЗСУ, про практичне значення української мови на фронті:

«На передовій російською вже ніхто не спілкується. Не тому, що в окопах превалює якась радикальна галицька риторика, ні. Просто ти можеш мимохить кулю від своїх отримати — сплутають.»

● АРТФРОНТ

До початку війни глядачі таким знали актора Володимира Рашука.

Фото із сайту censor.net.

«Тремтів, як дівчина перед першим побаченням»: так артист описує момент, коли під час лікування в Києві вперше за 5 місяців війни вийшов на сцену і зіграв українською у виставі «Джюльетта і Ромео».

Батько легендарного українського бійця вибрав «руській мір»

«Все, баста! Російськомовні мають два варіанти: отямитися та спілкуватися українською або нехай шурують туди, де їм з їхньою гадською мовою будуть раді. А таким не раді ніде!»

«Я до сих пір не можу змиритися із загибеллю Сема (22-річного Семена Обломея). Він мені сниться. Це дуже боляче... Як втратити сина».

Ольга МОСКАЛЮК,
censor.net

34-річний Володимир Рашук — актор театру і кіно, професійний музикант і виконавець родом із Маріуполя. Після лютевого нападу росії на Україну він пішов на фронт і сьогодні — ротний у легендарному батальйоні «Свобода», який визволяв

Київщину, вів тривалі і вкрай напружені бої за Рубіжне та Северодонецьк. Має позивний Артист.

Зараз Володимир перебуває на лікуванні у Києві, тож 17 липня вперше за п'ять місяців повномасштабної війни зміг вийти на сцену свого рідного театру ім. Лесі Українки, в якому працює 17 років, щоб зіграти у виставі «Джюльетта і Ромео». Каже, що «тремтів, як дівчина перед

300 років знуцань з України, майже 31 — нашої незалежності, вісім літ війни, майже пів року повномасштабного вторгнення. Скільки вам ще треба часу, щоб вивчити мову?! Поки вам не прилетить у будівлю чи не зачепить особисто, так і виступатимете за російську?

першим побаченням», адже «нарешті театр Лесі Українки став україномовним».

— Знаєте, дружина дивилася цю виставу вже 18 разів, але вперше — українською. Вона потім сказала: «І раніше було багато внутрішньої енергії. А зараз вона просто шлейфом за тобою йде. Причому дуже потужна!» — поділився Володимир.

— У кожному інтерв'ю повторюю: «Я не чекаю, коли настане мир, щоб боротися за мову». Розкажу свіжий приклад, — продовжує він. — Сьогодні

(20 липня. — **Ред.**) ми їздили на одруження нашого побратима Флойда. Купили надувні кульки. Поки чекали на вулиці, повз проходила жінка, побачила їх і запитала з таким московським акцентом: «Де такі купити? У могого сына скоро день рождения». Моя дружина відповіла: «Я вам з радістю скажу, якщо ви те саме запитаете у мене українською». Та жінка почала розказувати, що вона зі Львова, володіє українською, а мовного конфлікту в Україні не існує. Хіба?! Я — маріуполець, який 34 роки проговорив російською. І от більше не хочу мати нічого спільного з нею! Я не буду грати мовою ворога, говорити нею, слухати їхню музику (тим паче, що вона й так просто жажлива).

Рішення більше ніколи ні з ким не говорити російською Артист прийняв після останньої розмови з батьком, який живе у Донецьку і є прихильником «русского міра». Син попросив тата виїхати з міста, бо «коли ми туди прийдемо, ти мені будеш ворогом».

— Я так розумію, цю нашу розмову чула та його ополченка, яка з ним живе. Вона почала казати, звичайно, кацапською: «Ти батька нервуєш, він постійно на крапельницях, а ти так поводилась!». І коли тато мене запитав: «А ти не можеш зі мною говорити нормальною мовою?» — це було останньою краплею. Я сказав, що ніколи ні з ким не розмовлятиму кацапською!

З іншого боку, є моя сестра, яка виходила із драмтеатру в Маріуполі за три дні до авіаобстрілу. Зараз живе у Німеччині. Їй 50 років. Вона почала там вивчати німецьку (такі правила в країні) і розмовляє українською. При тому, що теж усе життя говорила російською! А от її знайома поїхала із Маріуполя до Іспанії. Поки вчить мову, власник будинку, де вона живе, завантажив у телефон українсько-іспанський перекладач, щоб так спілкуватися. Ця жінка попросила російсько-іспанський, бо їй було незручно. На що чоловік відповів: «Вивчайте українську». І я розумію, що тільки так має бути! А мені зараз говорять: «Давай тільки без цих радикальних поглядів». Я відказую: «300 років знуцань з України, майже 31 — нашої незалежності, вісім літ війни, майже пів року повномасштабного вторгнення. Скільки вам ще треба часу, щоб вивчити мову?! Поки вам не прилетить у будівлю чи не зачепить особисто, так і виступатимете за російську?». Але все, баста! Немає більше часу на такі дискусії. Усі, хто не встигли «заскочити в цей потяг», мають два варіанти: отямитися та спілкуватися українською або нехай шурують туди, де їм з їхньою гадською мовою будуть раді. А таким не раді ніде!» — каже воїн Артист.

Повний текст:

МАГНІТНІ БУРІ У СЕРПНІ:

● Слабкі: 1, 2, 3, 29.
● Бурі середньої інтенсивності: 10–11.
● Сильні: 16–22 серпня. У цей період будьте особливо уважні до свого здоров'я та приймайте призначені лікарем препарати.

● ПРЯМА МОВА

Андрій ЄРМАК, голова Офісу Президента, про роботу над майбутньою книгою, яка також потужно вдарить по окупантах і їхніх рідних:

У нас триває дуже важлива робота щодо «Книги катів». Я хочу, щоб сьогодні кожний солдат, який ступив на нашу землю, його родичі, його діти, його сім'я також були в списках на санкції. Вони всі повинні знати, що якщо ти прийшов вбивати українців, твої діти не повинні їхати навчатися в цивілізовані країни. Це поки що непросто з юридичної точки зору, але ми працюємо над тим, щоб родини цих солдатів навіть не могли відпочивати в Туреччині. Сьогодні це ще складно, але в майбутньому ми точно цього досягнемо. Вони усі мають відповідати за те, що вони нарobili.

● ЗІРКА

Вона повернеться: українці ще побачать «квантовий стрибок» Руслани Писанки

19 липня зупинилося серце народної легенди, улюблениці мільйонів, української актриси театру і кіно, ведучої. На 57-му році її забрала важка хвороба

Оксана СКРИПАЛЬ

ПІШЛА НА ТОЙ СВІТ СЛІДОМ ЗА МАМОЮ

На початку лютого під час вистави «Потяг «Одеса-мама» Руслана впала на сцені і зламала ногу. Лікарі діагностували перелом і наклали гіпс, тому акторка змушена була зробити паузу в роботі. Але планувала якнайшвидше повертатися у прямий ефір навіть на мільйонах.

А далі почалась війна... Тікали всією сім'єю з розбомблених Гореничів. За програмою Червоного Хреста Руслана поїхала до Німеччини на лікування. З недугою боролася через війну. В Україні залишилися чоловік та мама, яка на той час важко хворіла.

«Чоловік пообіцяв подбати про маму — вона невеличково хвора, довго не протримається. Вони залишилися у наших друзів», — розповідала ведуча. Її мати пішла з життя у березні. Про це Руслана Писанка вирішила не розповідати нікому: вважала, що українцям і так не бракує тривоги через війну. Ховала маму по вайберу, чоловік сам про все подбав.

Востанє Руслана виходила на зв'язок із глядачами під час святкування річниці проекту «Твій день» у травні 2022 року. Не могла дочекатися, як знову повернеться на телебачення, до мільйонів глядачів: «Я не відчуваю свого віку і не хочу його відчувати. Коли організм скаже: «Рухайся, потрібно зупинитися!» — тоді почну знижувати оберти, але не буду обіцяти. Якщо в очах є промінь, що захоплює інших людей, рік народження відходить на другий план. Важлива енергія, яку ви випромінюєте».

Страшна хвороба — рак — забрала у 2012 році життя і її молодшого брата Олега, кінооператора. Руслана піклувалася про його дітей, своїх же вона не мала.

СТАЛА НІНОЮ — ПОСТРАДЯНСЬКОЮ УКРАЇНОЮ

Руслана Писанка ще раз з'явиться на телеекранах — перед смертю вона знялася у фільмі «Демони», який

Фото із сайту showbiz.24tv.ua.

«Головне, щоб людина хотіла з тобою спілкуватися. А коли вона вже дізнається про твою душу, про твої здібності, про твої очі, то вже не буде думати про те, що ти якийсь товстий чи некрасивий».

ще монтує. Про це розповіла українська режисерка Наталка Ворожбит.

«Ми тримали інтригу, що Руслана Писанка зіграла головну роль у стрічці. Ну такі маленькі кіношні радощі. Уявляли, як дознімемо фільм і оприлюднимо перші ролики з нею, як усі будуть приємно вражені новою Русею. Вона казала: «Я роблю квантовий стрибок», — написала Наталка у фейсбуці.

За словами режисерки, вона боялася брати на головну роль телезірку, однак харизма Писанки її підкорила.

«Був довгий пошук, сотня актрис. Я подивилася випадково її інтерв'ю — і серце йокнуло. Як в коханні. Моя. Особистість, глиба, зміст, енергія. Коли вона зайшла на перші проби — то це зайшов Всесвіт і повністю заповнив простір. А яка вона красива! Ми зараз монтуємо фільм, і я постійно думаю: «Яка красива людина в кадрі», — розповіла Наталка Ворожбит.

Вона також розкрила, що Писанка зіграла героїню зі складною долею та незламним духом: «Її персонаж у фільмі — Ніна — пострадянська Україна. З усіма травмами, важкою спадщиною, змарнованими надіями, але красива і непереможна. І Руся втілює це блискуче. Я хочу, щоб в пам'яті вона залишилася не тільки як телеведуча, секс-символ і таке інше, а і як зірка українського кіно. Не прощайтеся з нею, чекайте нової зустрічі!».

Ваша передплата – це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!

Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова», щотижня матимете шанс виграти **1000 гривень!**

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області),
60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей).

ДРУЗІ ПРО РУСЛАНУ ПИСАНКУ

«Руся вирізнялася з усього класу, була яскравою та вільною, в ній не було нічого від радянської школярки. Їй не дуже пасувала нудна шкільна форма. Вона була органічною в джинсах і з гітарою, з солом'яним капелюхом, у супроводі великої чорної вівчарки. Вчилася вона добре, але це її мало цікавило», — **одно-класниця Лариса Валова.**

«**Особистість, глиба, зміст, енергія. Коли вона зайшла на перші проби — то це зайшов Всесвіт і повністю заповнив простір.**

«Руслана Писанка була велика авторитетна, любила швидкість. Так і жила на швидкості. Це людина великого оптимізму», — **телеведучий Костянтин Грубич.**

«Яскрава. Енергійна. Зворушливо відповідала і дуже Своя. Такою я бачила щоразу Руслану Писанку в гримерці, коли вона дуже завчасно приїздила на роботу готуватися до ефіру «Твій день». Вічна пам'ять Руся...», — **колега Марічка Падалко.**

За матеріалами 1plus1.ua, OBOZREVATEL.

Роззнайть
про акцію сусідамі!

● ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»

Фергал КІН, bbc.news

Закінчення. Початок на с. 1

Я зустрічаюся з Іваном Скибою в маленькому селі в Польщі, де він знайшов притулок для своєї родини. У нього є робота. Діти живуть у місці, де немає страху. Прийшло тепло, і ввечері сім'я гуляє в місцевому парку, де Іван ловить рибу в озері. Синці на обличчя та тілі зажили. Але вночі, коли всі сплять, рани пам'яті відкриті. Іван Скиба — людина, яка повстала із мертвих.

Коли все почалося рано-вранці 24 лютого, Іван був за кермом свого таксі в Києві. Він почув вибухи... Подзвонив диспетчер і сказав, що всі авто мають повернутися на базу. 43-річний Іван брався за будь-яку роботу, щоб утримувати дружину та чотирьох дітей. Він провів таксі, іноді працював на ремонтних роботах. Його першою думкою того ранку було знайти усі родинні документи. Якщо їм доведеться тікати, то будуть потрібні паспорти. Тож швидко проїхав 40 км до Броварів, де вони жили, а звідти до Бучі, де дружина з дітьми гостювала у її матері...

Через три дні, 27 лютого, росіяни підійшли до міста. Майже відразу вони потрапили в нищівну засідку української артилерії. Колонна російських десантників зайняла позицію на вулиці Вокзальній, коли на них почали сипатися снаряди, й вони тимчасово відступили...

По всій Україні люди мобілізувалися, щоб захистити свої громади. Буча не стала винятком. Іван Скиба та його друг Святослав Туровський, хрещений батько його дворічної доньки Злати, почули, що чоловіки, які воювали на Донбасі проти проросійських сепаратистів, формують у Бучі підрозділ Сил територіальної оборони України, і приєдналися до них.

«Ми чергували на блокпостах, перевіряли документи, стежили, щоб люди не носили зброї», — розповідає Іван. — Допомогали організувати їх безпечний виїзд, тому що знали місцевість».

Загін Івана був погано озброєний. Мали одну гвинтівку, гранату та бінокль на дев'ятьох. Він із товаришами чергували на блокпосту на вулиці Яблунській...

Ситуація кардинально змінилася 3 березня. Росіяни повернулися з новими силами — «у другій половині дня, близько обіду».

Вони з товаришами одразу ж почали скеровувати машини в протилежний від наступу рашистів бік. Була безладна стрілянина. Падали ракети. Він бачив, як поцілили у білий Renault і жінка з дітьми застрягли у палаючій машині.

На блокпосту Івана було вісім чоловіків, і коли росіяни швидко наблизилися, вони вирішили спробувати сховатися. Прямо навпроти блокпосту, на вулиці Яблунській, 31, був будинок Валери Котенка. 53-річний чоловік роздавав їм гарячі напої та їжу. Тепер він запропонував притулок. Незабаром туди підійшли окупанти.

«Ми чули їх і рух техніки. Нас оточили», — розповідає Іван. Чоловіки перешіптувалися між собою. Вони не могли тікати. У росіян були тепловізори, які точно

Іван Скиба — людина, яка посталала із мертвих

Фото із сайту bbc.com.

Це кум живий: Іван (ліворуч) із донькою Златою та Святославом Туровським.

зафіксували б будь-яку спробу втечі вночі. Захисники вже викинули свою нечисленну зброю і тепер вирішили, що якщо росіяни їх знайдуть, то вони скажуть, що будівельники, які працювали в цьому районі та ховаються від стрілянини.

Вони писали смс дружинам і подругам. Один із чоловіків, 39-річний Анатолій Прихидько, того вечора, 3 березня, зателефонував своїй дружині Ользі і пошепки сказав, що не може говорити, бо його можуть почути, а вони переховуються...

Зі слюозами на очах Ольга Прихидько розповідає про своє останнє спілкування з Анатолієм вранці 4 березня: «О 10.00 він мені надіслав повідомлення — «Ще сидимо».

Менш ніж через годину до їхнього сховку увірвалися росіяни. Іван Скиба згадає про биття та питання, які вони викрикували. У них забрали мобільні телефони та взуття. Об 11.00 на двох різних відео з камер відеоспостереження було зафіксовано, як чоловіків вели по вулиці Яблунській до будинку 144.

Кожен ішов, тримаючи однією рукою того, хто попереду, а другу руку — на своїй голові. Їх вишикували біля стіни поруч із російською базою і поставили на коліна. Накинули на голови сорочки та светри, щоб вони не бачили. Їх били прикладами та ображали. За словами Івана, вони кричали: «Ви бандерівці! Ви хотіли спалити нас коктейлями Молотова! Зараз ми вас спалимо живцем!».

Іван каже, що рашисти вирішили залякати інших, застреливши 28-річного працівника кооперативу Віталія Карпенка. Після цього молодший чоловік із групи запанікував і сказав росіянам, що всі вони належать до підрозділу територіальної оборони. Побойі посилілися.

У будівлю завели Івана Скибу та ще одного чоловіка — Андрія Вербова, який працював обробником дерева. На наступному допиті Іванові на голову наділи відро, змусили нахилитися та притулитися до стіни. На його спину одну за одною складали цеглини, поки він не впав. Тоді знову били і кілька разів розбивали цеглу об відро. У якийсь момент він почув, як міліціонери сказали Андрію Вербовому, що вистрелять йому в ногу. Пролунав постріл. Після цього він більше Андрія не чув...

«**Є жах, який приходиться вночі. Ти прокидаєшся, бо чекаєш на цей постріл у голову. Є таке відчуття. Воно накриває, як хвиля.**

Наступного дня, 5 березня, Андрію Вербовому надіслала повідомлення дружина Наталя. «Де ти? Зі мною твій ланцюжок, амулет теж. Я тебе від усього поганого оберігаю. Ми за тебе молимося. Чекаємо твого дзвінка. Напиши нам хоч б два слова». На той час Андрій був уже мертвий.

Іван Скиба відчував, що час спливає. Пізно вдень 4 березня двох із восьми чоловіків, яких захопили разом із ним, застрелили. «Росіяни почали говорити між собою, що вони будуть з нами робити. Один каже: «Добивайте їх, але просто висніть, щоб вони тут не лежали».

Тих, що залишилися, вивели за ріг на маленький двір. З-під краю одягу Іван побачив тіло чоловіка, що лежало на великому бетонному майданчику. Його явно застрелили раніше. Росіяни почали знущатися зі своїх жертв.

«Вони насолоджувалися розстрілом, лаялися, говорили: «Ось і все. Тобі капуть!» — згадає Іван останні хвилини пе-

ред стратою. — Ми попрощалися один з одним». Серед тих, з ким він попрощався, був Святослав Туровський, хрещений батько його дочки.

За словами Івана, Анатолій Прихидько раптово вирішив втекти, але його тут же застрелили. Потім москалі відкрили вогонь по інших. «Я відчув, як куля влучила мені в бік, — згадає Іван. — Мене поранило, і я впав».

Він не може точно пригадати, скільки росіяни там пробули, але спливали скоріше хвилини, ніж години. Коли відчув, що вони пішли, ризикнув виглянути з-під куртки. Подвір'я було порожнє. Це був його шанс. Він простягнув руку до ніг мертвого поряд із собою, якого не помітив, коли вони вперше зайшли на подвір'я. Не зволікаючи, стягнув із нього черевики, щоб взути на власні босі ноги. Потім він доповз до огорожі та переліз до сусіднього саду. Треба було подолати ще один паркан, перш ніж зміг потрапити до будинку, покинутого господарями під час обстрілу.

Далі було ще одне жаліве випробування. У будинку Іван обробив рану антисептиком, який знайшов у ванній кімнаті, і перевдягнувся в одяг, що його залишив господар. Потім закутався в ковдру і спробував заснути. Але йому вважалося голосяти. Російські голоси. Виявилось, що в будинку також відпочивали кілька російських військових.

«Вони побачили мене і почали розпитувати, хто я і що там роблю». Він переконував їх, що він власник будинку і що його родина евакуйована. Його поранення, пояснив, були результатом обстрілу. Солдати йому повірили, але сказали, що він не може там залишатися. Натомість пообіцяли, що відвезуть його на свою базу для лікування. Назад на Яблунську, 144. «Мені було страшно, що буде далі — з одного полону в інший».

Але Іванові пощастило. На базі бойові медики обробили його поранення. Якщо військові, які в нього стріляли, були ще поруч, вони або не бачили його повернення, або не впізнали. А далі розмістили разом з мирними жителями, які сховалися в бункері будівлі. Через кілька днів їм дозволили вийти.

Тіла вбитих, які разом з Іваном захищали Бучу, весь місяць окупації лежали на подвір'ї, куди росіяни викидали сміття. Свою родину, яка ще ховалася від війни, Іван застав удома. Вони змогли втекти з Бучі, а згодом і з України до Польщі, але не від тягара жахливих годин на Яблунській, 144.

...Якщо ж буде судове переслідування, то Іван Скиба стане життєво важливим свідком. Поки що він працює з поляком, який прихистив його родину. Фізично росіяни здаються далеко. Але є жах, який приходиться вночі. «Ти прокидаєшся, бо чекаєш на цей постріл у голову. Є таке відчуття. Воно накриває, як хвиля», — зізнається Іван.

Коли ми ввечері йшли до сусіднього озера, я помітив, що до родини приєднався хлопчик-підліток. Він грається з сином Івана, який на кілька років молодший. Іван розповідає мені, що підліток — дитина його вбитого друга і хрещеного батька його доньки Святослава Туровського. Хлопець із мамою переїхав до Польщі разом із родиною Скиб.

...Ідеальний літній вечір — хлопці ловлять рибу. Іван прихилився до дерева й дивиться, як його дружина бавить їхню маленьку доньку. Але для Івана та його родини, для їхніх друзів Туровських, для всіх родин чоловіків з Яблунської, 144 вторгнення росії та розв'язана нею війна змінили все.

Пригадую слова Ольги Прихидько, чий чоловік Анатолій намагався втекти і на миготу якого вона щодня ходить з двома чашками кави — одну бере для нього, другу для себе.

«Коли мене ніхто не чує, — каже вона, — я називаю його по імені».

День за днем вона кличе його — гукає в порожнечу, яку лишила по собі війна.

Повний текст:
bbc.com/ukrainian/features-62053276.

Пані Іванна

Учасниця «Битви екстрасенсів» 3-го сезону

Людина, яка врятувала тисячі доль, зберегла сотні сімей від розлучення!

Завдяки сильному дару допоможе позбутися алкоголізму, наркоманії, дитячого переляку, нав'язливої пристрасті, жіночих та чоловічих проблем, депресії, зайкання, а також віця безшлюбності, заздрощів, родового негативу, самотності, безпліддя. Їй відкриті найсильніші знання, допоможе захистити ваш бізнес, налаштувати особисте життя, налагодити гармонію в шлюбі, захистити дітей від впливу вулиці та поганих компаній. Допоможе знайти вихід від складних та безвихідних ситуацій.

Тел. 097 5904 441

Підписуйтесь на **Telegram-канал Volyn nova**

Telegram

● **ШОК!****У магазині в Рівному «спецназівець» убив тероборонівця**

Стрільнича, що сталася 19 липня посеред білого дня в одному з магазинів Рівного, викликала чималий резонанс. По-перше, загинув ні в чому не винний місцевий житель, а по-друге, вбивцею виявився працівник поліції

Оксана СКРИПАЛЬ

42-річний Роман Ніколайчук, чоловік власниці магазину, у якому був обмінник, із перших днів війни був членом добровольчого територіального формування Рівного. У приміщенні маркету він зайшов якраз у той момент, коли невідомий, погрожуючи пістолетом касирці, яку взяв у заручники, вимагав у працівниці обмінника гроші. Не вагаючись, Роман наскочив на нападника, щоб захистити налякану жінку. Чоловіки почали битися, а тоді зловмисник двічі вистрелив у жертву.

Від отриманих травм потерпілий помер на місці, а нападник утік на автомобілі Toyota Land Cruiser. Проте вже за кілька годин його затримали на стаціонарному посту поліції.

Під час перевірки було встановлено, що зловмисник — правоохоронець, спецназівець ГУ НП Львівської області. Під час огляду у нього в машині виявили речовину, схожу на наркотику, табельний пістолет ПМ, з якого, за попередніми даними, і був застрелений житель Рівного, повідомили у прокуратурі.

27-річний затриманий зізнався, що на злочин пішов через борги, провину він визнав частково. До речі, на момент пограбування в касі обмінника було лише 90 000 гривень. Адвокат убивці просив відпустити злочинця під заставу, «бо він молодий». Але рішенням Рівненського міського суду поліцейського, якого підозрюють в умисному вбивстві з корисливих мотивів та розбої, вчиненому в умовах воєнного стану, відсторонено від займаної посади, а наступні 60 діб він проведе за ґратами.

Санкція статті передбачає максимальне покарання у вигляді довічного позбавлення волі з конфіскацією майна.

● **НЕЗЛАМНІ****Один із «привидів Києва» розповів, як вони б'ють «крутих» росіян**

ТСН поспілкувалася з військовим пілотом винищувача МіГ-29 на псевдо Джус (Сік), який із перших днів повномасштабного вторгнення боронить Київ та всю Україну з неба

Оксана РАДІОНОВА

«Джус — бо не вживаю алкоголь взагалі і наші американські колеги під час спільних навчань у 2018-му це помітили», — відповідає льотчик на питання про свій позивний. Він — єдиний на сьогодні пілот Повітряних сил України, який офіційно має позивний. І розкриває секрет «привида Києва».

«Це ми — це наш підрозділ, наша бригада, яка з перших годин війни обороняла Київ, область, Північ України — і боронимо зараз», — говорить Джус.

«Коли американці вперше почули про легенду «привида Києва» — їх це настільки зачепило, що вони вигадали емблему привидів і цей шеврон почали продавати в США, збираючи кошти для нас... То було грандіозною моральною підтримкою і цей символ став практично офіційним для нашого підрозділу, на наших літаках теж ця емблема нанесена», — каже пілот.

Українці в небі воюють на старих радянських МіГ-29 вісімдесятих років, винищувачах Су-27, штурмовиках Су-25 та бомбардувальниках Су-24. «Сучасна повітряна війна — це змагання цифр: дальностей, висот, коефіцієнтів. Яким би ти не був героєм — не зможеш із залізняка витиснути більше, ніж у ній закладено... Тільки хитрощами», — переконує Джус.

Ворог використовує у війні значно сучасніші винищувачі Су-30 та Су-35 2000-х років випуску з солідним озброєнням. Су-30 може запускати ракети на 110 кілометрів, Су-35 — на 200.

«Наші радары, які були вигадані ще 40 років тому, не дають можливості конкурувати з російськими. У нас на озброєнні лише напівактивні головки самонаведення для ракет «повітря — повітря». Що це значить «на пальцях»: після пуску ракети на вели-

Фото із сайту UICE/UKRAINIAN AIR FORCE.

«Дайте нам F-15 — і ми надеремо росіянам дупи».

кій відстані я маю її супроводжувати, підсвічувати своїм бортовим радаром аж до моменту влучання в ціль. А у нашого ворога ракети з активною головою самонаведення — це значить, що він її пускає, вона летить автономно,

дири ставлять глобальне завдання, а як його виконувати — це вже ми вирішуємо. В той час, як у росіяни тупо виконують накази, навіть коли вони абсолютно смертельні для них», — переконує пілот.

Ворог використовує у війні значно сучасніші винищувачі Су-30 та Су-35 2000-х років випуску з солідним озброєнням. Су-30 може запускати ракети на 110 кілометрів, Су-35 — на 200.

а він в цей час може оборонятися, йти на базу. Ти летиш, супроводжуючи свою ракету по ньому, на зустріч ракети, яка летить в тебе... Це і дає відчуття, що ти камікадзе», — розповідає пілот.

Чому ж тоді росія не змогла завойовувати перевагу в повітрі? «Вони себе дуже переоцінили і недооцінили наші спроможності. Ми боронимо свою країну, міста, сім'ї. Самі придумували тактичні прийоми, штуки, щоб обманути більш технологічного противника — це і спрацювало. Наші коман-

Джус каже, що нам потрібні більш сучасні літаки. І мріє, що українці таки пересядуть на американські F-16 (перевчання зайняли б три-шість місяців). «Тоді ми значно знизимо наші втрати захистимо міста від постійного ракетного терору і набудемо спроможності для ефективного контрнаступу, зможемо боротися з їхнім ППО і наносити високоточні удари сучасною зброєю. Одним словом, дайте нам F-15 — і ми надеремо росіянам дупи», — усміхається Джус.

Джерело: tsn.ua.

● **ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ****Білорусь планує закупити першу тисячу мішків для перевезення трупів**

То пуйло таки викрутив руки таргану-лукашенку?

Василь КІТ

Білоруське видання «Флашток» дізналося, що Міноборони країни нібито проводить вивчення цінових про-

позицій про закупівлю «пакетів для транспортування тіл померлих» у кількості 1000 штук. Про це пишуть журналісти з посиленням на роздобуті документи.

Згідно з ними, Міністерство оборони білорусі направило відповідні запити до щонайменше двох організацій: РУП «БелСудЕкспертЗабез-

печення» та ТОВ «Фістер» — компанію, яка надає ритуальні послуги. Приватна фірма відповіла військовим, що не реалізує мішки для трупів. А державне «БелСудЕкспертЗабезпечення» відписало, що може виготовити 1000 пакетів для трупів протягом 10 календарних днів. Залежно від виконання (з ручками чи без) підприємство готове задовольнити замовлення за 9900–13900 рублів (6 250–8 776 грн).

Щоб перевірити правдивість інформації, журналіст «Флашток» зателефонував керівниці відділу маркетингу РУП «БелСудЕкспертЗабезпечення» Вероніці Ковальчук, яка й підтвердила, що відповідала на адресу Міноборони про тисячу санітарних мішків.

Якщо білоруси остаточно з'їдуть з глузду і попруть на Україну свої війська, то наші захисники можуть гарантувати «БелСудЕкспертЗабезпеченню» роботу у три зміни.

● ІСТОРІЇ З ВІЙНИ

«Одного разу привезли пораненого, біля якого упали і розірвалися три дрони-камікадзе...»

Військовий хірург Дмитро Андрощук (позивний Данте) з медичного добробату «Госпітальєри» у бесіді з виданням «Цензор.НЕТ» розповів про найболючіший випадок зі своєї практики на цій війні і про щасливий

Евген КУЗЬМЕНКО

У нас була ситуація, коли привезли пораненого, біля якого упали і розірвалися три дрони-камікадзе. Він був посічений осколками, дуже важкий. Вся команда боролась за його життя, використовуючи найкращі засоби і технології. Ми його все ж стабілізували. Потужно працювали командою з п'яти осіб. Всі робили свою справу: анестезіологи — своє, хірурги — своє. Ми його у відносно прекрасному (з точки зору життєвих показників) стані передали вже до шпиталю. А наступного дня дізналися, що цей поранений, якого ми так довго витягували, — все-таки помер...

Це мій талісман-оберіг, тепер він повинен бути з тобою. Ти мене врятував, хай він тебе тепер спасає.

— Був випадок, це ще на Гостомельському напрямку, коли нам привозили дуже багато поранених. 40, 50 за добу. І один був дуже важкий, як сіра земля. Ми його відходили. Стабілізували, прокапали, поки чекали наступну машину. Хлопчина тоді відкриває очі і каже: «Док, дай мені мій кітель». «Нащо?» «Дай кітель». Я йому даю. Він мені віддирає свій патч (шеврон): «На, це тобі». «Нащо?» «У мене є відчуття, що це потрібно більш тобі. Це мій талісман-оберіг, тепер він повинен бути з тобою. Ти мене врятував, хай він тебе тепер спасає». Це дуже тепло, це мега. Тепер цей шеврон завжди зі мною...

Фото із сайту censor.net.

«У нас нема варіанту здатися. Бо здатися для більшості з нас означає загинути. Значить, ми обов'язково переможемо».

Охочі допомогти добровольчому батальйону «Госпітальєри» з придбанням приладів нічного бачення для водіїв можуть переводити кошти сюди:

4731 2196 0050 4058

Зінкевич Яна
Приватбанк.

ЧОМУ ПОЗИВНИЙ ДАНТЕ?

— Данте — Дмитро (Д) Андрощук (ан), Тернопіль (те). Я свого часу вчився в Тернополі — і позивний ще з того часу пішов. Дуже люблю «Божественну комедію» Данте Аліг'єрі. А це сильно заходив «Фауст» Гете.

Джерело: censor.net.

● ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

Отримання прав водія: що нового

З 24 липня в Україні змінився підхід до навчання автомобілістів та алгоритм складання іспитів — теоретичну та практичну частини підготовки відтепер розділятимуть

Інна ПОГРІБНА

Зокрема, для того, щоб одержати права водія, українцям потрібно виконати такі дії:

- пройти теоретичну підготовку в автошколі та отримати свідоцтво, яке буде дійсним протягом року;
- скласти теоретичний іспит у сервісному центрі МВС, щоб одержати можливість далі пройти практичне навчання;
- знайти автошколу та взяти там уроки;
- скласти внутрішній практичний іспит та отримати свідоцтво у школі, яке буде дійсним протягом двох років;
- у сервісному центрі МВС скласти практичний іспит, після чого одержати права.

Зазначимо, що раніше майбутні водії не могли самостійно обрати навчальний заклад, а з новими правилами з'явилася можливість обирати з акредитованих шкіл одну для теоретичного навчання, а для практичного — іншу.

Ще одна інновація полягає в тому, що водії через два місяці після отримання посвідчення зможуть купити платні номерні знаки для будь-якого транспорту.

Фото із сайту apostrophe.ua.

5 кроків для отримання посвідчення водія

- 1 Теоретична підготовка в автошколі
- 2 Іспит з теорії в сервісному центрі МВС
- 3 Практична підготовка в автошколі
- 4 Внутрішній практичний іспит в автошколі
- 5 Практичний іспит у сервісному центрі МВС

Відтепер треба пройти 5 таких кроків, щоб офіційно отримати права.

● НІЧОГО СВЯТОГО!

Пішов в армію путіна заради... нових зубів

Російські окупанти взяли до війська рецидивіста з Луганської області. У нього було одне бажання — заробити грошей, щоб вставити зуби

Микола ДЕНИСЮК

Чоловік — колишній шахтар, повідомляє пресслужба СБУ. Однак за фахом не працював давно. Починаючи з 2006 року, тричі був засуджений за торгів-

лю наркотиками. І востаннє звільнився тільки у 2021. Війну в Україні сприйняв як можливість підзаробітку. Одразу після повномасштабного вторгнення зателефонував у військкомат і підписав контракт як доброволець.

«Став добровольцем через грошові мотиви. Щоб вставити собі зуби хоч трохи. Як можа зуби вставити, якщо ніде немає роботи. Взяв і просто служив», — каже загарбник, якого захопили українські військові у полон.

Цьому «добровольцеві» ще пощастило, що потрапив до рук українців і залишився живим, бо п'ять колег по службі загинули на його очах.

● ПРЯМА МОВА

Андрій ІЛЛЕНКО, екснардеп, вважає, що, аби вижити у майбутньому, Україна має стати найбільш милітаризованою державою світу:

Всі гроші і ресурси на армію, армію, ще раз на армію, потім на національну культуру, освіту та медицину, а тоді на все інше, якщо щось залишиться. Жорстко, але іншого шляху просто нема, якщо хочемо жити. Уроки поведіння зі зброєю зі школи. Тотальна система базової військової підготовки для всіх без жодних винятків. Ствол у кожній хаті та регулярні збори резервістів. І це не лише зараз, а назавжди. Ми на вічному фронті. На Схід від нас завжди буде небезпека. Так було тисячу років тому, так буде і через тисячу.

● СІМ «Я»

Як навчити любити українське

— Мам, купи мені наш прапор, — просить донька.
— Навіщо?
— Хочу, щоб він у мене був

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Певно, не лише я зауважую, як зріс інтерес дітей до всього українського. Одне запитує, чи Дніпро — річка чи місто, інше цікавиться, чи не краще було б називати стяг блакитно-жовтим, «бо ж небо зверху». Хлопчаки в пісочниці обговорюють питання: «Що робити, якщо піймаєш пару окупантів?». А згодом вони ж запрошують один одного на похорон путіна, розповідаючи при тому про міць українських захисників... У нинішній час мій 5-літній син, приміром, всотує знання про Україну зі швидкістю світла. Хотілося б, щоб його цікавість до нашого не спадала, але як навчати любити українське, не перегинаючи палиці?

Відповідь на це питання знайшлася несподівано під час інтерв'ю з волинською поетесою Сімою Кордуною. З-поміж іншого вона переповіла два найяскравіші дитячі спогади. Перший — це книжечка, яку купив їй, дівчинці приблизно п'ятирічного віку, тато. Тоді її дуже вразили ілюстрації із зображенням природи: маленька Сіма з радістю впізнала на картинках ті рідні квіти й трави, які ростуть у її селі. Якщо їх помістили у книгу — отже, вони дуже важливі людям. Другий спогад — як на табуреточці перед дорослими гостями вона читала вірш зі словами: «Українка я маленька, українці батько й ненька». А ще ж були татові пісні про козацьких гетьманів, які звучали постійно. «Своє національне, рідне, суттєве, — упевнена Сіма Кордунова, — треба вкладати діткам змалечку через вірш, пісню, книгу».

Пропонувати важливе і вчасно, ділитися ним із дітьми, упевнена і я, — це місія батьків. Дрібниць тут не буває! Навіть підлітку, в якого ще формується самої національна свідомість, надзвичайно важко знайти головне в океані інформації. (Тим паче, що на манівцях нетерпляче потирає руки «руській мір»!)

Якщо маєте свої історії на цю тему — запрошую ділитися. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або tsikava.gazeta@gmail.com, а пошта: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

● ОЦЕ ТАК!

На конфіскованій у російського олігарха яхті знайшли рідкісне яйце Фаберже

Його вартість — мільйони доларів

Василь КІТ

Правоохоронці зі США конфіскували судно «Amadea», що належало Сулейману Керімову. За словами заступника генерального прокурора США Лізи Монако, вартість ювелірного виробу становить мільйони доларів, скільки точно — стане відомо після експертизи. «Прикрашене коштовностями яйце в разі встановлення справжності стане одним із небагатьох, що залишилися в світі», — сказала Монако.

Яхту Керімова, що оцінюється у 300 мільйонів доларів, відправили з Фіджі до США. Американці хочуть конфіскувати судно через суд і виручені за нього гроші передати на відбудову України.

Цікаво, що дорожче у Сулеймана Керімова — ця яхта чи яйце?

ДОВІДКОВО:

● Сулейман Керімов — російський мільярдер. Йому приписують тісні зв'язки з режимом президента рф володимира путіна та головою чечні рамзаном кадіровим. З 2008 року є членом ради федерації росії, представляє там Республіку Дагестан. Станом на 2022 рік статки Керімова оцінюються в 11 млрд доларів.

● Яйця Фаберже виготовляв Будинок ювеліра Карла Фаберже в Санкт-Петербурзі з 1885 по 1917 рік. Усього було створено 50 таких виробів для царської сім'ї, але не всі вони збереглися. Кожне з яєць цієї серії унікальне як за зовнішнім виглядом, так і за вмістом.

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Хлопцю видалили частину мозку, щоб врятувати від рідкісної епілепсії

При цьому лікарі зберегли усі функції головного органу центральної нервової системи пацієнта

Василина СМЕТАНА

Медики у Львові провели операцію 21-літньому Максимові з Херсонщини, який 13 років страждав від нападів рідкісної епілепсії. Нейрохірурги видалили пацієнтові частину скроневої ділянки мозку, яка провокувала раптові судоми, повідомили у Першому медичному об'єднанні Львова.

Перші напади епілепсії у хлопця почалися ще у 8 років. Відтоді він пройшов десятки обстежень, але жодне з них не могло пояснити причини хвороби.

«Перші напади епілепсії у хлопця почалися ще у 8 років. Відтоді він пройшов десятки обстежень, але жодне з них

Медики впевнені, що тепер у Максима (на світліні — праворуч) попереду життя без протиепілептичних препаратів.

не могло пояснити причини хвороби. Різні комбінації протиепілептичних препаратів не допомагали, і судомні напади по кілька разів на тиждень заставляли його вдома, на роботі та в громадських місцях», — розповідають медики.

Хлопець пройшов обстеження в Центрі нейрохірургії і неврології Лікарні Святого Пантелеймона у Львові, де йому діагностували ідіопатичну епілепсію, що трапляється досить рідко. Це розлад мозкової діяльності, під час якого стаються раптові судомні або

безсудомні напади, що повторюються. Тож нейрохірурги видалили пацієнтові частину скроневої ділянки мозку, яка провокувала раптові судоми, зберігши всі функції мозку хлопця. «За 2 тижні після операції Максим ще жодного разу не втрачав свідомості, а це означає лише одне: попереду виписка і життя без протиепілептичних препаратів», — підсумували в медзакладі.

Що ж, львівські лікарі продовжують прийомом дивувати, виконуючи все складніші операції.

:)) :)) :))

У квартирі лунає дзвінок.
— Тут мешкає Петрик?
— Це я.
— То це ти вчора на річці врятував мого синочка.
— Так...
— А де його кепочка?!

Усміхніться!

:)) :)) :))

— Отче, чоловік зраджує. Порадьте, що робити?
— Скропи сковорідку святою водою і наверни його на шлях праведний.

:)) :)) :))

— Сину, ти замінив рибкам воду в акваріумі?
— Ні, матусю, вони ще цієї не випили.
:)) :)) :))
Якщо пані в інтернеті пише, що їй 20 років, то ви уточнюйте: від народження чи до пенсії?

● СПОРТ

Фото із сайту my-tv.online.

«Здійснилася моя мрія дитинства...».

35 мільйонів євро і фанати «Арсенала» вже скандують: «Зін-чен-ко!»

25-річний гравець національної збірної України з футболу **Олександр Зінченко** (на фото) змінив Манчестер на Лондон

Петро ПАС

Уродженець Радомишля Житомирської області Олександр Зінченко належав англійському «Манчестер Сіті» з 2016 року, хоча перший сезон відіграв у оренді за нідерландський ПСВ «Ейндховен». У складі «містян» загалом він провів 127 матчів, у яких забив 2 голи, зробив 12 асистів та виграв з командою 11 трофеїв.

«Арсенал» заплатив за 25-річного хавбека збірної України 30 млн фунтів або ж 35 млн євро.

«Це була класна подорож. Я приєднався до сім'ї «Ман Сіті» ще зовсім юним. І всі одразу повірили в мене. Ну, майже одразу. Ми разом писали нашу історію, здобували трофеї та ставали сильнішими після поразок... Ми ніколи не шукали легких перемог та вмili красиво їх святкувати. Ви підтримали мене у найскладніший момент життя (коли росія напала на Україну. — Ред.) та стали частинкою мого серця назавжди. Дякую усім вам, «Манчестер Сіті».

З любов'ю, Олександр Зінченко. Побачимося», — таким постом в Instagram українець попрощався з «Ман Сіті».

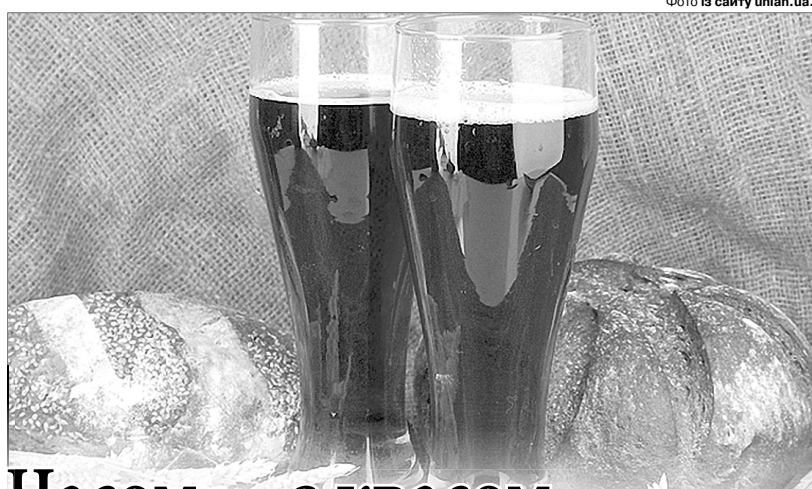
А через кілька днів уже одягнув біло-червону футболку «Арсенала» з номером «35» і на позиції лівого захисника допоміг своїй новоспеченій команді розгромити в товариському матчі у США лондонський «Челсі» — 4:0. Перед тим Олександр зробив особливе зізнання фанатам «гармашів»: «Здійснилася моя мрія дитинства, тому що малим я був великим фанатом «Арсенала». Оскільки тут грали Тьєррі Анрі та молодий Сеск Фабрегас, просто насолоджувався переглядом ігор за їхньої участі і відтоді почав любити цей клуб...»

До речі, за інформаціями ЗМІ, трансфер Олександра Зінченка з «Манчестер Сіті» в «Арсенал» став другим найдорожчим в історії для вітчизняних футболістів. «Гармаші» заплатили за 25-річного хавбека збірної України 30 млн фунтів або ж 35 млн євро.

Найдорожчим українським футболістом залишається Андрій Шевченко, який влітку 2006 року перебрався з італійського «Мілана» в англійський «Челсі» за 44 млн євро. Щоправда, з урахуванням інфляції, якби Шевченко переходив у «Челсі» зараз, його ціна становила б понад 170 млн євро. На третьому місці трансфер Андрія Ярмоленка з німецької «Боруссії» (Дортмунд) до лондонського «Вест Гема» — 25 млн євро (з урахуванням інфляції нині це було б 28,3 млн євро).

● СМАЧНОГО!

Фото із сайту unian.ua.

Часом — з квасом, порою — з водою

А без них улітку ніяк не обійтись, адже у спеку дуже хочеться пити. І якщо по воду просто йдемо до криниці чи до крамниці, то з квасом треба трохи поморочитися. Щоправда, цей традиційний напій української кухні нині також є в магазинах, як мовиться, до кольору й до вибору, але свій таки кращий, з нього більше користі. А приготувати його зовсім не складно

ХЛІБНИЙ З РОДЗИНКАМИ

Інгредієнти: 300 г житнього хліба (чорного), 3–4 л води, 10–15 ст. л. цукру, 2 ст. л. родзинок.

Приготування. Наріжте хліб шматочками та підсушіть у духовці до рум'яної скоринки, стежте, аби не підгоріли, інакше квас буде гірчити. Остигли сухарі перекладіть у ємність, в якій готуватимете напій. Закип'ятіть воду і розчиніть у ній цукор, коли остигне — залийте сухарі, додайте родзинки. Накрийте ємність бавовняною серветкою або марлею і залиште для бродіння. Через добу сухарі мають почати пінитися, піднімаються вгору. Якщо цього не сталося, значить, хліб був не дуже хорошої якості, доведеться додати в закваску дріжджі. Змішайте 2 столові ложки розбухлих сухарів і пів склянки води, всипте 1 столову ложку цукру і 5–7 г подрібнених свіжих дріжджів, перемішайте і потримайте, поки суміш стане однорідною, тоді перелийте її в хлібну закваску. Після того, як сухарі спіняться і піднімуться вгору, квас буде готовий через 2–4 дні. Його слід процідити через 3 шари марлі, перелити в пляшки й охолодити. Всю закваску викидати не варто — залиште половину, додайте свіжопідсушених сухарів, 4 столові ложки цукру й 1 столову ложку родзинок, залийте перевареною водою і залиште на ніч — вранці буде нова порція квасу.

ДОМАШНІЙ

Інгредієнти: 500 г чорного хліба, 300 г цукру, 15 г свіжих дріжджів, 5 л гарячої води.

Приготування. Хліб поріжте, підрум'яньте у духовці до золотистого кольору і висипте в каструлю. Залийте сухарі окропом (3 л), закрийте кришкою, остудіть, після чого процідіть через марлю. Залийте сухарі 2 л окропу, залиште ще на 1 годину, процідіть. Усю рідину злийте в один бутлик або емальовану каструлю, додайте цукор і дріжджі, перемішайте і настояйте 8–12 годин при кімнатній температурі. Розлийте квас у пляшки і зберігайте в прохолодному місці. За бажанням до нього можна додати два кружальця лимона і кілька листочків смородина.

М'ЯТНИЙ

Інгредієнти: 3 л води, 2 скибки хліба «Бородинського», 3 ст. л. цукру, 2 ст. л. подрібненої свіжої м'яти, 10 г дріжджів.

Приготування. Хліб трохи підсушити, розламати на кілька шматків і залити окропом. Дати настоятися 3–4 години, процідити. Всипати м'яту, цукор та дріжджі і поставити за кімнатної температури бродити 2 дні, після чого ще раз процідити через 2–3 шари марлі, розлити у пляшки й охолодити.

ЯБЛУЧНИЙ

Інгредієнти: 1,5 скл. сушених яблук, 4 л окропу, 0,5 скл. цукру (або до смаку), 5–7 г свіжих дріжджів.

Приготування. Яблука промити, всипати у високу емальовану каструлю, залити окропом і, всипавши цукор, ретельно перемішати до його повного розчинення. Залишити настоюватися на 3–4 години. Потому (за температури не вище 30 градусів) додати подрібнені дріжджі й залишити приблизно на 2 доби — до появи піни (кришкою накривати не щільно). Готовий напій розлити у пляшки, зберігати у холодному місці.

Більше про спорт — на нашому

Telegram-каналі «Гол + пас»

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».

Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.
Зареєстрована 6 листопада 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефони редакції:

066 82 47 160, 096 77 31 037

ТЗОВ «Газета «Волинь»

n/p UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг — 3 друковані аркуші

Передплатні індекси: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р, 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 1319

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Монумент «Батьківщина-мати» вважається найвищою скульптурою у Європі. Київський пам'ятник вищий і за Статуєю Свободи в Нью-Йорку — 102 метри проти 93.

Фото із сайту ukr.net.

До опитування в додатку «Дія» про майбутнє символіки на щиті монумента долучилося понад 778 тисяч людей, із них 85% підтримали варіант «замінити на Державний герб України».

Українці проголосували за тризуб на щиті «Батьківщини-матері»

Наразі там ще висить герб СРСР із зіркою, серпом і молотом

Василь КІТ

ВАРІАНТ «ЗНЕСТИ» НЕ РОЗГЛЯДАВСЯ

Міністерство культури та інформаційної політики повідомило, що вже завершилося опитування в додатку «Дія» про майбутнє символіки на щиті монумента «Батьківщина-мати» у Києві. Проголосувало понад 778 тисяч людей.

Найбільшу кількість голосів — 85% — набрав варіант «замінити на тризуб — Державний герб України».

За варіант «зняти радянський герб і залишити щит чистим» віддали свій голос 9% опитаних, а варіант «залишити все як є» набрав найменше голосів — 6%.

ПЕРЕМОГА, ЯКА ПРИКРАШАЄ КИЇВ, ЧИ «БАБА», ЯКА СПОТВОРЮЄ?

Монумент «Батьківщина-мати» розташований на території Національного музею історії України у Другій світовій війні. Він вважається найвищою скульптурою у Європі.

Київський пам'ятник вищий і за Статуєю Свободи в Нью-Йорку — 102 метри проти 93. Хоча Перемога мала бути ще більшою. Проте через близькість до неї Великої дзвіниці Києво-Печерської лаври, що здіймається до неба на 96,5 метра,

висоту монумента зменшили зі 108 до 102 метрів. І через те, що Лаврська дзвіниця розташована на пагорбі, вона над рівнем моря на 12 метрів вища за «Батьківщину-матір».

Висота пам'ятника Перемозі від п'єдесталу до кінчика меча — 62 метри (Статуї Свободи — 46,4 метра). В одній руці «Батьківщина-мати» тримає 16-метровий меч вагою 9 тонн, у другій — щит розміром 13 на 8 метрів, вагою 13 тонн.

Уся скульптура важить 450 тонн (була зварена окремими блоками-секціями вагою 25–30 тонн на Київському заводі імені Паризької комуни з урахуванням рекомендацій інституту електрозварювання імені Є.О. Патона). Її збирали стометровим краном, який був спеціально виготовлений для цього.

КОЛИ ПОБАЧИМО НАЙВИЩЕ ПРИКРІПЛЕНИЙ ТРИЗУБ У СВІТІ?

Відкриття найбільшого на той час пам'ятника в Радянському Союзі планувалося на 9 травня 1980 року — напередодні Олімпійських ігор, які приймала і столиця України. Проте не вклялися у строки. Тому це сталося рівно за рік, і 9 травня 1981-го на відкриття стометрової статуї приїхав сам Леонід Брежнев. Тоді й, напевне, новий символ Києва — «Батьківщина-мати» — от-

римав і нове ім'я. В народі цей пам'ятник перемозі нарекли «Вікторією Петрівною» — таким чином обіграли два поняття: латинське за походженням слово «Victoria» (перемога) та ім'я і по батькові дружини генерального секретаря КПРС — Вікторії Петрівни Брежневої, або Віки, як її називав у своїх мемуарах Леонід Ілліч. Щоправда, могли б іменувати і «Галиною», адже митець Василь Бородай ліпив «Батьківщину-матір» зі званої української скульпторки Галини Никифорівни Кальченко.

Судячи з геодезичних інструментальних замів, що вводяться щорічно, цей монумент повинен простояти понад 150 літ. За розрахунками, статуя може витримати навіть землетрус до 9 балів. Принаймні, коли 1987 року над Києвом пронісся сильний ураган, вона залишилася неушкодженою.

У монументі є два оглядові майданчики. Один — «Краєвид» — розташований на висоті 36,6 метра навколо підніжжя постаті-скульптури. Другий — «Екстрим» — уже на висоті 91 м і відкритий за гарної погоди. Потрапити на них можна за допомогою спеціальних ліфтів, що є всередині скульптури, тобто можна оглянути Київ із піднебесся і попити кави як в «руці» зі щитом, так і в іншій — з мечем.

Сподіваємось, щит нарешті знає змін — з нього спляють герб СРСР і замінять тризубом, який символізуватиме зв'язку воїнів-українців і Перемогу у справді Вітчизняній для українців війні — із росією.

● ЩО ВІЩУЮТЬ ЗОРІ?

Фотоклаж із сайту obozrevatel.com.

Нострадамус (1503–1566) вважається найвідомішим провидцем в історії. Він передбачив Французьку революцію, винахід атомної бомби, прихід до влади Адольфа Гітлера та теракти 11 вересня. Сподіваємось, і скоро смерть кремлівського кровопивці.

Нострадамус і сучасні астрологи про те, коли закінчиться війна і помре путін

Швидкої перемоги, на жаль, не буде

Марія ШЕВЧУК, obozrevatel.com

Війна в Україні може вщухнути навесні 2023 року, але українцям доведеться пережити важкий період. Взимку виникнуть економічні труднощі, які позначатимуться на багатьох.

Це віщує астролог Олексій Кириченко. За його словами, на повне встановлення миру піде ще рік, і вже 2024-го Україна може стати членом Європейського Союзу. Він додав, що процес деокупації території розтягнеться до 2025 року. Питання Криму буде вирішено у 2025–2026.

Астролог Наталія Власова заявляла, що у війні в Україні є кілька важливих термінів. Бойові дії в країні закінчаться остаточно або восени 2023 року, або влітку 2024-го. Крім того, у 2024-му та 2025-му можливі доленосні для народу події.

Тим часом астропсихолог Валентина Віттрок зазначила, що президент росії володимир путін, який розв'язав криваву війну проти України, приховує

справжню дату своїх уродин, аби ніхто не міг зрозуміти, що на нього чекає. Однак найбільш підходяща його психотипу дата — 7 жовтня 1950 року.

А знаменитий французький віщун Нострадамус передбачав велику війну в Європі у 2022 році, але спершу вважалося, що вона стосуватиметься Парижа. Після початку вторгнення росії в Україну прогнозу переглянули.

Як пише італійська газета Il Riformista, ймовірно, великою столицею, про яку говорив Нострадамус, був Київ. Провидець казав, що місто опиниться в облозі, а навколо нього буде багато тіл загиблих людей.

У своїх чотиривіршах Нострадамус твердив, що світ у 2022-му чекає багато крові та лих. Війна спричинить масове переселення людей, міграційну кризу і посилить проблему голоду. Також він передбачав, що у 2022 році помре світовий лідер. Як роз'яснює болгарське видання «Факти», йдеться, ймовірно, про володимира путіна.

Дав би Бог!

Підписуйтесь на **Telegram-канал Історії кохання**